

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рев 3237/2019
15.07.2020. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Јасминке Станојевић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, свих из ..., чији је пуномоћник Томислав Дикосавић, адвокат из ... и ЕЕ, чији је привремени заступник, Александар Остојин, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3689/2017 од 21.11.2018. године, на седници већа одржаној дана 15.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3689/2017 од 21.11.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3689/2017 од 21.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 574 /2017 (2014) од 07.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о поклону закључен 13.12.2013. године, оверен од стране Основног суда у Зрењанину Ов.бр. ../2013; као и да се утврди да су тужиле стекле право својине на основу куповине и одржаја на непокретности уписаној у Листу непокретности .. КО ..., бр. плана .. кат.парцела бр. .., њива I класе, површине 75 а 32м²; да се тужиле укњиже као власници, свака по ½ идеална дела наведене непокретности као и да се обавезу тужени на накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 23.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезане су тужиле да солидарно накнаде трошкове парничног поступка привременом заступнику тужене, у износу од 112.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3689/2017 од 21.11.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужила и пресуда Основног суда у Зрењанину П 574/17 (2014) од 07.09.2017. године, преиначена је у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев за исплату законске затезне камате

на досуђени износ парничних трошкова од 230.500,00 динара, односно трошкова привременог заступника од 112.000,00 динара, за период од пресуђења до извршности. У просталом делу првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, обавезане су тужиље да солидарно туженима, исплате трошкове жалбеног поступка у износу од 111.952,00 динара, а адвокату Остојин Александру, привременом заступнику тужене ЕЕ да исплате износ од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле две ревизије због погрешне примене материјалног права: прву по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, сматрајући да је она дозвољена јер је другостепени суд своју одлуку донео након одржане расправе. Међутим, ревизија по наведеном основу би била дозвољена под условом да је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, што овде није случај, па таква ревизија није дозвољена по члану 403. ЗПП. Друга ревизија изјављена је као посебна ревизија по члану 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2. о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

О предметном тужбеном захтеву другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиља, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.06.2014. године. Вредност побијаног дела предмета спора је 560.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 07.09.2017. године, а другостепена пресуда је донета 21.11.2018. године.

Имајући у виду да вредност предмета спора који се побија ревизијом не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изложеног, у смислу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**